

El jardí de Sant Gervasi

NÚM. 9 | JULIOL 2015 | DIARI INDEPENDENT I GRATUÏT | www.eljardidesantgervasi.cat | DL B 25204-2014

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY | TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

8

Els mossos d'Iradier

Visita a la comissaria dels Mossos d'Esquadra

15

Festa Major

Suplement de tres pàgines amb un complet reportatge de les festes de Sant Gervasi

24

El Bosc Bertran

Explorem un dels jardins privats més amagats del barri

32

Lucky Guri

El concert de la Festa Major: el jazz amb botifarra

Festa Major a la Bonanova

JOAQUIM IMMA

CANSALADERIES & XARCUTERIES

plaça Joaquim Folguera 9
Tel. 93 417 29 15
08022 Barcelona

PRODUCTES
ARTESANALS

EXPO ALFOMBRA IRÁN

alfombras y kilims, persas orientales y modernas

REBAJAS 50-70%

c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

smeg store bcn
Muntaner, 327 - 08021 Barcelona - 93 200 32 34 - smegstorebcn@smegstorebcn.es
www.smegstorebcn.es

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990 | 2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@cldental.es

LLÁMENOS PARA VENDER O ALQUILAR SU VIVIENDA.

93 204.55.11
www.rusticcorner.com

Desde 1975 Única Oficina Dr.Roux, 83 08017 Barcelona

R U S T I C
C O R N E R
BARCELONA REAL ESTATE

Asociado al grupo internacional LEADING REAL ESTATE COMPANIES OF THE WORLD

ESTADES D'ESTIU PER A GENT GRAN

GAUDIEM DE L'ESTIU COM SI ESTIGUÉSSIM DE CREUER

1 dia
gratuit
a la
setmana*

Als **Centres Residencials per a Gent Gran** de Sanitas, t'ofereim un programa d'estades temporals amb un gran equip de professionals per cuidar-te i una agenda estival d'autèntiques vacances.

Informa't sobre el nostre "ESTIU DE CREUER"

Telèfon: **902 559 127**
Whatsapp: **666 509 188**
Web: **veranosanitas.es**

**Centre Residencial
Altanova - Sant Gervasi**
Quatre Camins, 95
08022 Barcelona

Tinguis o no una assegurança de Sanitas

Sanitas

* Oferta vàlida fins al 30 de setembre de 2015, segons disponibilitat de places. 1 dia gratuït per cada 7 dies d'estada consecutius. No acumulable a altres promocions.

CRÈDITS

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
martí@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions:
s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Gràcia Farràs,
M. Antònia Font Fernández,
Jesús Mestre, Javier Sardá,
M. Josep Tort
Correcció d'estil: Ester Bonet
Disseny de maquetació i maquetació: Jesús Mestre, Gràcia Farràs i Mestre&Farràs scp
Impressió: Indugraf Offset SA
Tirada: 10.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Fotografia de portada:
Javier Sardá: Castell de fics a la Bonanova

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

EDITORIAL

L'estiu ha començat amb una onada de calor com fa anys que no patíem. Pots per aquest motiu la imatge de la capçalera per aquesta estació tan calenta és una flor ben vermella, que substitueix a la papallona de la primavera. Una part de la revista recorda les passades festes dels barris de Sant Gervasi, la del Turó Parc, la del Putxet i, sobretot la de la Bonanova que esdevé com la Festa Major de tot el barri. S'hi han acumulat moltes activitats de tota mena i dirigides a tots els sectors de públic. I la majoria han estat de qualitat, cosa que diu molt dels esforços dels organitzadors, sobretot la Comissió de Festes i les associacions de comerciants i veïns del barri, amb el suport del Districte de Sarrià-Sant Gervasi de l'Ajuntament de Barcelona. Són unes festes indispensables per anar teixint complicitats entre les entitats, els comerços de proximitat i el veïnat. I per anar creant un "caliu" de barri que és indispensable per aconseguir més sentiment de pertinença entre les comunitats que formen Sant Gervasi. El jardí acaba amb aquesta revista, la número 9, la primera temporada amb la sensació haver entrat amb bon peu i amb la ferma voluntat de seguir a partir de setembre, després de descansar el mes d'agost. Volem repensar la revista per fer-la més atractiva, sostenible i propera als molt lectors que ens seguïu i que feu possible la seva continuïtat: sense el vostre interès, tampoc aconseguiríem la indispensable implicació del comerç i dels anunciants en el projecte. Tornarem amb més festes, aquesta vegada les del Farró que tindran lloc a mitjans de setembre. I, com sempre, aquesta festa ens reserva sorpreses ben agradables. Molt bon estiu i gaudiu d'unes merescudes vacances!

SUMARI

- Agenda. Nomenclàtor** | 4-5
Notícies del barri, Recó dels Veïns | 6
Farra cinèfila al Farró, M. Antònia Font F.
- Reportatge** | 8
Visita als mossos del carrer Iradier.
Consells de seguretat pel bon temps
- Articles** | 10
Anuari dels valors
La identitat arquitectònica..., Salvador Torrents
Cremes solars, Marc Talló i Neus Mestre
- Històries de Bellesguard** | 12
Cecília d'Urgell, Esteban Galindo
- Treballant a Sant Gervasi** | 14
La papereria Dorita
Javier Sardá i Jesús Mestre
- Records de Festa Major** | 15 - 18
Suplement: Reportatge fotogràfic de la Festa Major de Sant Gervasi 2015
- Memòria viscuda** | 19
Un record d'infància, Jesús Mestre Godes
- Gent Gran** | 20
La fisioteràpia i l'Alzheimer, Laura Gálvez
Festa Major al Putxet
- 21 | **Turó Parc**
El mestre del xel·lo, Roser Diaz
Homenatge a Pau Casals
- 22 | **Can Castelló**
Una història evocadora
- 24 | **Explorar el jardí**
El Bosc Bertran, Maria Josep Tort
- 25, 26 i 27 | **Arts i lletres**
Un llibre esperat sobre Josep Pijoan
La Bonanova prodigiosa, M. Barraso
Porco Rosso, Jordi Quer
La il·lustració: la Via Augusta, Patricia Trujillo
- 28 | **La cartellera del barri**
El Faristol: Els Amics de les Arts a Bellesguard, Eduard Sant
- 29 | **Cuina de mercat**
Plats d'estiu, B. Pérez
- 30 | **Pels petits de casa**
De vacances, Gràcia Farràs
- 31 | **Passatemp**
Carrers de Monterols
- 32 | **Contraportada**
Lucky Guri, el jazz amb botifarra
Jesús Mestre Campi

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

COMPREM
OR
I PLATA
Nº1 a Catalunya

JOIES | MONEDES
RELLOTGES | PLATA
DIAMANTS | LINGOTS...

Confiança i discreció.
Més de 40 anys d'experiència.

Assessorament expert en diamants, pedres precioses,
rellotges de primeres marques i joies en or i plata.

PRIMERES
MARQUES

COMPREM
RELLOTGES

Valoracions privades

30€

DE REGAL A PARTIR DE 20 GRAMS D'OR*

COMPREM
OR

Taxem el valor global de la joia

MÀXIMA
TAXACIÓ

COMPREM
DIAMANTS

També especialistes en diamants
de més de 4 quilrats

www.compremor.com

* Oferta vàlida fins al 30 de setembre. Regal limitat per persona i dia.

A BARCELONA:

c/ València, 308 (obert al migdia)
T. 93 487 87 49

· c/ Muntaner, 332
· Trav. de les Corts, 289
· c/ París, 135

· Passeig Fabra i Puig, 97
· c/ Calvet, 9
· Av. Meridiana, 340

OBERT TOTS ELS DISSABTES DE 10 A 14 h

notícies del barri

Consell del Districte Sarrià - Sant Gervasi

► El jardí

Després de les eleccions del 24 de maig s'havia de constituir el nou Consell del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, format per 19 consellers: 10 de CiU, 3 de Ciutadans, 3 del PP, 2 de Barcelona en Comú i 1 ERC. Fins al moment no es coneix el nom de la majoria d'aquests consellers ni quan es constituirà el nou Consell de Districte. Sí que és conèixer qui serà el nou regidor, Gerard Pisarello, primer tinent d'alcalde de Barcelona i responsable de l'àrea d'Economia del nou consistori, i la nova gerent Amàlia Gago.

La biblioteca de la llum

► El jardí

En el marc de la celebració del primer any de la biblioteca, el dia 15 de juny es va fer una xerrada sobre l'arquitectura de la biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall, a càrrec dels seus arquitectes: Toni Casamor i David Baena, de BCQ Arquitectes. Pel que fa al nombre de visitants, en aquest primer any la Biblioteca ha rebut 316.756 persones (des del 19 de juny de 2014 al 30 d'abril de 2015). Això vol dir una mitjana de 1.100 persones per dia; els dies de més afluència són els dilluns i els dimarts. La biblioteca ha fet 5.239 carnets nous i n'ha duplicat 1.021 d'usuaris que el tenien d'altres equipaments i se l'han fet de nou. En aquest període s'ha fet 92.848 préstecs, i els formats més prestats han estat el cinema, la música, el còmic infantil i la novel·la estrangera. La biblioteca ha realitzat diverses exposicions de fons seguint el calendari festiu i les efemèrides i l'actualitat. Uns dies abans, el 10 de juny, la biblioteca va

rebre una nova distinció: el Premi Catalunya Construcció. Aquests premis, que organitza el Col·legi d'Aparelladors de Barcelona per 12è any consecutiu, tenen com a objectiu reconèixer l'esforç de professionals i empreses del procés constructiu i premiar les persones que, amb el seu treball, contribueixen a millorar la qualitat, la gestió, la sostenibilitat, la innovació i la seguretat en la construcció. El jurat ha premiat la candidatura formada per Francesc Medina, Natàlia Crespo, David Baena, Toni Casamor, Manel Peribáñez i Maria Taltavull per la direcció d'execució de la Biblioteca Joan Maragall, al barri de Sant Gervasi de Barcelona. En el seu veredicte, el jurat ha destacat "la consecució d'una obra complexa amb un elevat nivell de qualitat, ben construïda i executada que, malgrat les dificultats i els impediments provocats per la crisi del sector, han aconseguit uns bons resultats de planificació i cost, així com una obra de gran qualitat arquitectònica".

També s'ha distingit la Remodelació del passeig de Sant Joan.

Farra cinèfila al Farró: una interpretació

► Maria Antònia Font Fernández

Els dijous de juny a la ciutat han estat moguts, visuals, cinèfils: sota el lema *The Heart of the Matter*, Jessica Murray ha amenitzat quatre vetllades de projeccions gratuïtes a l'aire lliure. *La de Sant Gervasi*, «*En moviment*», va tenir lloc el 25 de juny a la plaça de Sant Joaquim, i hi van col·laborar l'Associació de Veïns i Comissió de festes del Farró i el Centre Cívic Casa Sagnier. Arribo poc abans de l'hora i ja hi ha força gent: la plaça de Sant Joaquim és un racó entranyable que faria bona parella amb el carrer homònim de Gràcia. Hi ha alguna parada per sopar lleugerament (a l'estil *fiesta mayor*) i moltes cadires, ordenades a davant i escampades a darrere. I força jovent, cosa que, com a jove que sóc, m'agrada. Al llarg de poc més d'una hora, se succeïen tretze projeccions. Algunes, sobretot les últimes, crec que les entenc, però n'hi ha d'altres que em creen un buit que no sé com interpretar. No és que em deixin sense paraules, és que quasi no n'hi ha. «*En moviment*», es titula la sessió. En alguna projecció s'hi sent soroll de vies i s'hi veuen desplaçaments en tren. El tren, un espai de tothom i de ningú, impersonal. La càmera s'atura allà on també s'hi para el temps: som *desconocidos íntimos*, que diu una

projecció: compartim uns mateixos espais, però aquests espais només són de transició, purs vestíbuls. No ens coneixem. *Conocer sin conocerse. I don't need to know you*. Efectes ètnics a part, també hi ha moviment idiomàtic: català, castellà i anglès conviuen com un acord de música. Com un acord que admet dissonàncies, i ara penso en el jove català que predica la simplicitat vivint en un camió. Sempre en dansa, sempre en moviment. Enmig del moviment, però, queda una pregunta a l'aire, que té a veure fins on volarà: comencem a no saber comunicar-nos amb paraules? Les paraules, com en el tren, estan condemnades a ser pensaments embotits com sardines? Els ciutadans del futur es comunicaran amb imatges congelades? Ho congelo aquí. Vejam quines respostes líquides se li acudiran al lector. I dic *líquides* perquè, segons Zygmunt Bauman, vivim temps líquids.

També hi ha compositores

► Maria Antònia Font Fernández

Normalment, i alguns ho hauran de reconèixer a contracor, quan parlem de mestres parlem de mestres homes (que també n'hi ha) i de mestres dones; quan parlem de metges també hem de pensar en les metgesses; quan diem advocats en principi no fem fora les advocades de la conversa; si algú diu que té tres fills no té per què matissar que un en realitat és una noia... Però quan pensem en compositors, difícilment evocuem alguna compositora: Nannerl Mozart i Anna Magdalena Bach, per posar dos exemples coneguts, són a l'ombra del germà i de l'espòs respectivament. És per això que, sense que serveixi de precedent, cal parlar de dones compositores:

no n'hi ha hagut gaires, i les poques que hi ha hagut no són gaire reconegudes. El «Cicle de Música de dones compositores» s'ha proposat donar a conèixer l'obra d'algunes creadores. I, des d'aquesta petita tribuna, una servidora vol estendre aquesta crida. Doncs bé, una d'aquestes compositores injustament ignorades és Margarida Orfila (Maó, 1889 - Barcelona, 1970). Al Centre Cívic Pere Pruna, que per aquelles casualitats de la vida és a prop del carrer de Maó, el divendres 26 de juny vam poder escoltar una selecció de peces per a piano (Isabel Fèlix) i violí (Laura Gaya). La música d'Orfila recorda autors coetanis com ara Debussy. No debades, aquesta compositora estava al dia del que es feia arreu d'Europa. També sense que serveixi de precedent, copio el títol d'una peça dedicada a cadascun dels seus fills: *Petites semblances per a piano*, Op.24 (1930). Ofrena als meus fills. I - Frederic. Caràcter seriós, reposat, amb sentit profund i visió equilibrada de les coses. II - Margarida. Temperament voluntariós, apassionat i una mica personal. III - Joan. Llest i d'admirable comprensió, encara que un xic tossudet. IV - Francisco. Un burlleta i un gran cor. V - Carme. La petita... i ja està dit tot: és la petita. Deixant de banda que Orfila sigui un home o una dona... és una música que val la pena de conèixer i d'escoltar, equiparable a la de tants compositors que sí que han passat a la Història de la Música. Francament, aquest concert va ser una experiència positiva.

EL RACÓ DELS VEÏNS Bertrand i Serra 11

► Miquel Vidal

Aquest edifici forma conjunt amb altres dos de color vermell que segon tinc entès són edificis singulars i s'havien de respectar els colors originals per normativa. Sembla que s'han venut i el nou propietari ha decidit pintar-lo de gris trencant l'estètica de l'edifici i del conjunt cosa que crec que no pot fer, de fet el veïnat està bastant molestat.

El jardí ha rebut aquest missatge que l'arquitecte Salvador Torrents, a la pàgina 10, li serveix per fer una reflexió.

Centre Integral de Bellesa i Salut

OBERT TOT L'ESTIU!

Horari d'Agost:

*Dilluns a Divendres, de 10:00 a 20:00h.
Dissabte, de 10:00 a 18:00h. (Diumenge tancat)*

www.eternwellness.com

morera

ASSESSORS - FINQUES

DES DE 1968

ASSESSORAMENT LABORAL - FISCAL - COMPTABLE

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

El compromís amb les persones.

carrer Madrazo 54
Ronda de Sant Pau 25-27 5-2
Tlf: 93 441 06 43 - 93 414 46 91
Fax: 93 170 29 53
E-mail: info@assessorsmorera.cat
web: www.assessorsmorera.cat

FUNDACIÓ CARULLA

Anuari dels valors

“Avui en dia la gent coneix el preu de tot i el valor de res”, Oscar Wilde

► El jardí

El dimarts 30 de juny, en l'espectacular marc de l'Auditori de La Pedrera del Passeig de Gràcia, es va presentar l'**Anuari dels valors 2014**, una iniciativa de la Fundació Carulla, amb seu a la part alta del carrer Aribau. Vivim, des de fa uns quants anys, una crisi que no només afecta l'economia i les finances. Més aviat hauríem de parlar d'una concurrència de situacions crítiques que afecten àmbits especialment sensibles de la convivència, com ara el social, el polític, l'institucional, el territorial o l'ètic. Segon es desprenen de les dades de l'**Anuari dels valors 2014. Crísis i canvis**. Cap a noves respostes, que ha fet un seguiment de les notícies aparegudes als mitjans, el 2014 pot ser que hagi marcat el final d'un cicle i l'inici d'un trànsit cap a una nova etapa de canvis en què, entre tots, intentem convertir les velles crisis en noves oportunitats.

L'acte va ser presentat per Germán Ramón-Cortés, president de la Fundació Catalunya La Pedrera, Carles Duarte, director de la Fundació Carulla, i Àngel Castiñeira, director de la Càtedra Lideratge i Governança Democràtica d'ESADE, i responsable de la coordinació d'aquest volum en el qual també hi han intervingut, entre altres autors i institucions, Pau Mas, Teo Mellén, Marta Olivé i Lluís Sáez.

A continuació hi va haver un diàleg entre Albert Sáez, subdirector d'*El Periódico de Catalunya*, i Begoña Roman, professora del Departament de Filosofia de la Universitat de Barcelona, centrat en els continguts de l'**Anuari** i entorn de les diferents crisis que afecten el país a hores d'ara, que va ser moderat per Pau Mas. Aquest diàleg també posa de manifest que una possible sortida a les múltiples crisis que s'han encadenat es pot trobar en la societat civil que s'està mobilitant i fa sentir cada vegada més la seva veu guanyant autoritat i lideratge fora dels circuits institucionals. Una de les conclusions a la qual s'arribà és la necessitat de trobar nous valors, ja que la crisi que estem vivint ha comportat també una crisi de legitimitat i, com va dir Albert Sáez, al final s'ha convertit en una crisi moral. Repensar els valors, doncs, també ens ha d'ajudar a superar-la.

Anuari dels valors 2014. Crísis i canvis. Cap a noves respostes
Àngel Castiñeira (dir.), Pau Mas, Teo Mellén, Marta Olivé i Lluís Sáez
Col·lecció Observatori dels Valors, Editorial Barcino, Barcelona 2015

COAC SARRIÀ-SANT GERVASI

La identitat arquitectònica i urbanística dels nostres barris

► Salvador Torrents i Vergés

Quan ens reunim els arquitectes, mensualment en grups de treball de cadascun dels districtes de la ciutat, surten temes molt diversos que tenen tots a veure amb la ciutat i els ciutadans. I el denominador comú que sempre està present, perquè ho copsem, és que el ciutadà necessita de la mà de l'arquitecte o de l'arquitecta, fruit de la seva preparació humanística, artística i tècnica, i de la seva sensibilitat.

Aquest preàmbul té a veure amb la voluntat dels arquitectes de protegir la identitat arquitectònica i urbanística dels nostres barris.

Evidentment, cadascun dels temes en els quals treballem, primer els hem d'estudiar seriosament, amb intensitat, aprofundir, perquè hem d'aportar la millor solució per a la ciutat i per tant, a la fi, per al ciutadà, havent tingut present, sobretot, que la proposta aportada hagi considerat el protegir la identitat arquitectònica, si es tracta d'un edifici o d'una construcció en general i urbanística si es tracta d'un espai públic, com parcs i jardins, però també privats.

Al carrer Bertran i Serra hi ha uns edificis aïllats construïts el 1952 que estan qualificats pel Pla general metropolità de 20a/8, edificació aïllada, no catalogats. En aquests últims anys s'han anat rehabilitant les façanes de cadascun d'ells, per separat, en moments diferents, mantenint a priori l'harmonia degut a la seva volumetria, pràcticament igual, però sobretot per la unitat en el color. L'últim edifici en què s'han rehabilitat les façanes s'ha canviat de color, perdent-se la unitat del conjunt inicial. Com deia, són edificis no catalogats, però no per això s'hauria d'haver deixat perdre l'harmonia que han tingut fins ara, però també és cert, que mentre no es rehabilitaven no afavorien al paisatge de l'entorn on s'ubiquen.

En el carrer Bertran, hi ha un edifici entre mitgeres, de l'any 1920, no catalogat, que ve qualificat pel Pla general metropolità de 13b, edificació urbana semiintensiva, que pot desaparèixer si s'enderroca i es construeix segons permet la normativa vigent. Ens podem trobar que perdem un valor de barri per no protegir la seva identitat arquitectònica. Hi ha d'haver sempre un equilibri d'interessos. Per això la conveniència de la participació, el més àmplia possible tant per part de l'administració com de les institucions i com, sobretot, dels ciutadans a l'hora de fer actuacions que afecten a la identitat arquitectònica i urbanística del barri, del districte, de la ciutat.

M'agradaria aprofundir més en tot l'exposat, però amb la voluntat de treballar sempre en positiu i en equip tots els estaments i persones —ciutadans—, implicats i implicades. Anirem parlant-ne.

Salvador Torrents i Vergés és responsable de la Seu de Sarrià - Sant Gervasi i vocal de la Junta de Demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

NATURALMENT CURIOSOS

Cremes solars

► Marc Talló i Neus Mestre

Arriba l'estiu i amb les altes temperatures i la calor, ve de gust refrescar-nos a la piscina o a la platja. L'altre dia, a la Barceloneta, vam sentir dos banyistes que debatien si valia la pena utilitzar protecció solar. Segurament intuïu que sí, però de què ens protegeixen les cremes solars?, quines són les conseqüències de no utilitzar-les?, i quin factor cal utilitzar?

Doncs bé, el sol emet diferents tipus de raigs, entre aquests els ultraviolats, que no podem veure però que són perillosos! Els raigs ultraviolats que ens arriben són els raigs UVB i UVA. Els raigs UVA són de menor energia, però poden penetrar més capes del nostre cos. En canvi, els raigs UVB, tot i tenir més energia, travessen menys capes. Podríem dir que els raigs UVA són corredors de fons, que fan més quilòmetres a menor velocitat; mentre que els raigs UVB són bons en els 100 m lllisos, van ràpid però no assoleixen grans distàncies.

Com a conseqüència, els raigs UVB poden fer-nos molt mal allà a on arriben, a les capes de sota la pell. Aquests són els que causen el bronzejat, però també les cremades i les irritacions de pell. Els raigs UVA no tenen conseqüències tan agressives a curt termini, però poden modificar les cèl·lules del nostre organisme, tot causant càncer o envelliment de la pell. Doncs bé, per evitar lesions a la pell i també càncer de pell és molt important poder-nos protegir d'aquests raigs. La nostra pell té mecanismes per protegir-nos d'aquestes radiacions però no són suficients en dies en què arriben molts raigs solars (característics al Mediterrani). Les cremes de sol contenen filtres químics, substàncies que poden absorbir la radiació ultraviolada (UVB/UVA) i convertir-la en radiacions que no poden penetrar la pell (en modifiquen l'energia i la capacitat de penetració).

Quan vam haver convençut als banyistes de la importància de les cremes, ens vam preguntar pel factor de protecció solar (FPS), que es recomana: 8, 25, 30 o 50 FPS? La numeració ens indica el temps que podem estar exposats al sol sense cremar-nos. A major FPS, més temps podem estar sota el sol sense perill. Ara bé, cada persona té una sensibilitat diferent del sol: hi ha qui es crema més ràpid i hi ha qui és més resistent. Ara bé, els números 25, 30, 50 no signifiquen els minuts que estem protegits del sol, sinó que ens indiquen quantes vegades més estàs protegit del sol en cas de no utilitzar crema solar. Per exemple, hi ha qui pot estar sota el sol durant 5 minuts sense perill de cremar-se. Per aquesta persona, un FPS de 30 significa que estarà protegida dels raigs UVA/B durant 30x5 minuts, un total de 150 minuts.

Per ser sincers, saber quant de temps estem naturalment protegits pot ser una mica complicat i de vegades el càlcul que us hem explicat no és tan exacte. Així que nosaltres simplement optem per un factor alt i així t'has de preocupar menys estona a tornar-te a aplicar la protecció! És cert que un bon bronzejat sempre llueix més i que posar-se la crema pot fer mandra, però penseu en la vostra salut. Bon estiu i ja sabeu, protegiu-vos!

Marc Talló Parra i Neus Mestre Farràs són biòlegs humans proposats a naturalmentcuriosos@gmail.com

ASSESSORAMENT I GESTIÓ
INDÚSTRIES, COMERÇ I PARTICULARS

Saraís, S.L.

assessoria laboral

Constitució Societats · Nòmines · Seguretat Social

Autònoms · Treballadors Llar · Pensions

Acomiadaments · I.V.A. · E. Objectiva i Directa

Herències · Renda · Comptabilitat

Balmes, 291 1r 1a (Plaça Molina)

08006 Barcelona

n.sarais@sarais.net

T 93 209 41 00 · F 93 209 49 65

BCN Actius Immobiliaris

Gaudeix del teu jardí, nosaltres t'ho cuidem

El secret no és córrer darrera de les papallones... és cuidar el jardí perquè elles vinguin a tu!

Somos una empresa, especializada en el mantenimiento de exteriores e interiores de viviendas realizando, cualquier tipo de trabajo que les sea necesario para facilitarles una mejor calidad de vida.

Carrer Lleo XIII nº 11 Bajos - Telf 93 2507561 / 603433027

Cecília d'Urgell: el periple d'una dona a l'edat mitjana

► Esteban Galindo

A la cambra del rei, la sala més noble de la torre Bellesguard, es procedia, la matinada del 24 d'octubre de 1460, a la lectura del testament de la noble Cecília d'Urgell. Aquell edifici tan especial s'avenia amb la grandesa de Cecília. Els seus marmessors repassaven el que havia estat la vida d'una de les gran dones del seu temps. Cecília d'Urgell i de Cabrera va néixer l'any 1380, filla de Pere d'Aragó i d'Urgell i de Margarida de Montferrat. Els Urgell posseïen un poder econòmic i polític de primer ordre. El seu germà Jaume va casar-se amb Isabel d'Aragó, filla de Pere III, germana del rei Martí, i a qui també va nomenar lloctinent de Catalunya, càrrec reservat fins llavors, al successor al tron.

Fins i tot, la mateixa Cecília va estar triada com a candidata per a casar-se amb el propi rei l'any 1409, però sembla ser que no la van escollir per no donar encara més poder a la família dels Urgell, decidint-se el monarca per Margarida de Prades. Però no només es va veure perjudicada per aquesta decisió. Ella va viure els anys transcendents de la mort del rei Martí sense que aquest aconseguís nomenar un successor, veient-se arrossegada per la caiguda del seu germà, sofrint detencions, presó i una vida errant i miserable després del Compromís de Casp, amb la pèrdua dels seus béns i confiscació del comtat.

Les penúries econòmiques de Cecília es van alleugerar en el moment de casar-se amb Bernat de Cabrera l'any 1420. Bernat ja havia volgut casar-se amb Cecília abans, però la mare de Cecília, Margarida de Montferrat, s'hi va oposar per no trobar-lo un candidat a l'alçada.

Durant aquesta època medieval, el casament era vist com un contracte polític i econòmic amb la finalitat d'enfortir aliances i garantir les propietats de les grans famílies. Si el pare de la núvia no trobava un bon marit o el dot no era suficient, a aquesta dona només li restava la vida monàstica. Les possibilitats econòmiques de la família eren fo-

Fragment del retaule de l'església parroquial d'Albesa. El feren realitzar els pares de Cecília, Pere d'Urgell i Margarida de Montferrat i hi figuren els seus escuts. Foto: Virginia Costafreda

namentals en aquells moments. Per evitar la fragmentació de la fortuna familiar s'establí un hereu únic com a forma més normal de transmetre el patrimoni, de manera que les filles quedaven apartades normalment de l'herència si tenien un germà mascle. El dot marital, que fins llavors ga-

rantia que la dona fos ben tractada, va desaparèixer. Fou la dona qui aportà un dot, i aquest era administrat pel seu marit, qui en rebia els seus fruits, atès que havia de servir per sostenir les càrregues del matrimoni. La dona era vista més com una càrrega que no pas com una ajuda.

Però la situació de la dona es va anar complicant encara més. Els drets feudals legitimaven abusos per part dels senyors als seus serfs tant sobre la seva persona com les seves propietats, anomenats "mals usos", molts dels quals afectaven de manera especial a les dones, com el control de la virginitat, el dret de cuixa, l'al·letament dels fills dels senyors, etc. A tot plegat, s'afegeix que a aquesta època medieval, l'església presentava a la dona com l'encarnació d'Eva, per tant, pecadora. En contraposició es mostrava la dona casta, prudent, treballadora, honrada, callada, bella i culta. Aquesta havia de viure a l'espai privat, a la casa, on s'havia d'encarregar de la cura i educació dels seus fills. Només en el cas que fossin dones de classe alta es podien fer càrrec de l'organització del personal de servei i de l'economia domèstica.

Tornant a la nostra protagonista, Cecília, veiem com al casar-se amb un Cabrera, una altra gran família catalana del moment, va poder recuperar el seu estatus social. Possiblement, amb la intenció de retornar el prestigi perdut a la seva persona, el dia 11 de febrer de 1446, compra la torre Bellesguard, aquella casa que havia estat residència de reis. Allà va anar a viure fins a la seva mort l'any 1460. Amb la lectura del seu testament, Cecília nomenava hereu de la torre Bellesguard el seu fillastre Bernat Joan de Cabrera, volent mantenir el que havia estat seu reial com a propietat de la família, cosa que efectivament va aconseguir ja que Bellesguard va romandre en possessió dels Cabrera durant 123 anys, fins a l'any 1569.

Esteban Galindo forma part de l'Equip de Recerca Bellesguard

TORRE BELLESGUARD

ANTONI GAUDÍ

WWW.BELLESGUARDGAUDI.COM
C/ BELLESGUARD Nº 16-20, 08022, BARCELONA

VISITA GUIADA

DISSABTES
12H CASTELLÀ
DIUMENGE
12H CATALÀ
PVP: 16€ 8€

VISITA ÀUDIO GUIADA

DE DIMARTS A DIUMENGE
DE 10H A 15H
ÚLTIMA ENTRADA 14.30H
PVP: 9€ 4,50€

50%
DE DESCOMPTA
VISITA GUIADA
ÀUDIO GUIADA
VALID FINS EL 31/12/2015

IMPRESINDIBLE RESERVAR AL: 93 250 40 93
RESERVA@BELLESGUARDGAUDI.COM

kecondal.century21.es

VENDIDO

Century 21
KECONDAL

¿SABIAS QUE EN LA RED CENTURY21 EL TIEMPO MEDIO DE VENTA DE UN PISO ES DE 90 DIAS?

ESTOY
DE TU
LADO

Passeig de Sant Gervasi, 90,
08022 - Barcelona
Tel.: +34 93 418 76 00
kecondal@century21.es
c21kecondal.com

aicat - 4768

COMPRAR - VENDER - ALQUILAR

TORRE BELLESGUARD NITS GAUDÍ

WWW.NITSGAUDI.COM

25/06 - 12/09

DISSABTES **BLUES**
DIJOUS **JAZZ**
DIVENDRES **FLAMENC**
DISSABTE **MÚSIQUES DEL MÓN**

NITS PREMIUM

30 JUNY **ELS AMICS DE LES ARTS**
28 JULIOL **MISHIMA**
18 AGOST **ANDREA MOTIS I
JOAN CHAMORRO**
15 SETEMBRE **JARABE DE PALO**

AL COMPRAR LES ENTRADES A LA NOSTRA PÀGINA WEB: WWW.NITSGAUDI.COM
50% DE DESCOMPTA A LES NITS GAUDÍ UTILITZANT AQUEST PROMO CODE: 0032
10% DE DESCOMPTA A LES NITS PREMIUM UTILITZANT AQUEST PROMO CODE: 0032PREMIUM

treballant a Sant Gervasi

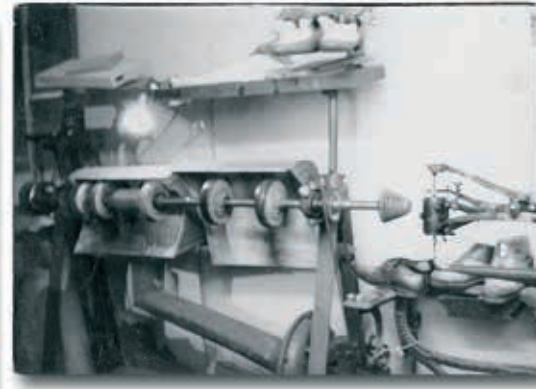
La papereria Dorita: 'Las Doritas de la Papeleria'

El nou local va permetre una entrada on exposar les noves capçaleres de periòdics i revistes de forma visual i accessible als clients

► **Fotografies: Javier Sardá; textos: Jesús Mestre**
 La família Escudé Zapater va iniciar la relació amb el barri l'any 1956. Mariano Escudé Escudé, fill petit d'una família de pagesos que treballava les seves terres de Bellpuig, a Lleida, sempre va mostrar inquietud per conèixer i aprendre coses fet que el va portar a ser molt aficionat a la lectura. Aquesta afició la van heretar les seves filles, actuals propietàries del negoci de papereria i llibreria, conegudes com les Doritas de la papereria. Fins a 1956 Mariano va compaginar els treballs en el camp amb la fabricació de sabates en un petit taller del poble. En morir el pare, la casa familiar de Lleida la va heretar el germà major, motiu que li va portar refer la seva vida a Barcelona, on va començar oferint servei de sabater en un local situat al carrer Teodora Lamadrid número 35, que compartia amb dues dones que feien sargits de mitges.

Durant els primers anys a Sant Gervasi, Mariano va complementar la seva activitat amb la de "lloguer de fotovel·les i TBO" a dones de servei domèstic que cuidaven dels nens i freqüentaven el local. El 1957 es va casar amb Dorita Zapater. El matrimoni Escudé Zapater va tenir dues filles, la Mercè en 1961 i la Victòria en 1964, que van començar ajudant els seus pares els dissabtes al matí, alternant un cadascuna. No seria fins als anys setanta que Dorita, amb les filles ja criades, va començar a treballar en la llibreria que portava el seu nom. Dorita s'ocupava de l'atenció al públic i Mariano de la logística, que cada dia es complicava més per la varietat de productes. En 1966 va decidir ampliar l'activitat de llibreria amb venda de productes de papereria, i van obrir una nova botiga en un edifici veí, al número 29. El treball a la papereria i la llibreria creixia exponencialment, i el que va començar com un complement de la seva activitat de sabater va passar a ser l'activitat principal; el servei de sabater el van tancar el 1970, quan van incorporar productes de quiosc a la llibreria, amb venda de periòdics i les poques revistes que s'editaven llavors. D'aquesta època també va ser l'inici del servei nou al barri, les fotocòpies a l'instànt amb un aparell Olivetti que utilitzava paper especial en bobina. Aleshores no hi havia distribució als punts de venda, i Mariano i Dorita recollien cada setmana les revistes en un magatzem del carrer Hospital, i els periòdics a l'estació de ferrocarrils del Putablex.

L'any 1977 van tancar la merceria del costat de la llibreria, al mateix edifici, i van decidir ampliar el seu negoci unificant els dos locals, com segueix fins avui. L'ampli espai del nou local va permetre una entrada on exposar les noves capçaleres de periòdics i revistes de forma visual i accessible als clients. Va permetre incorporar més gamma de productes, com la venda de plomes i bolígrafs de gamma alta en un expositor de vidre, la secció de cromos de temporada i una gran varietat de llaminadures i xiclets. El 1981 va morir Mariano amb 55 anys. La Mercè va deixar els estudis per ajudar a la seva mare en la part administrativa del negoci, mentre que Victòria va deixar la feina d'aprenent de perruqueria per ajudar en la papereria. Dorita va ajudar fins a quedar-se cega per dos desprendiments de retina, el 1988. Les nêtes de Mariano han estudiat i treballen en temes que no tenen relació amb la papereria, perquè tenen la possibilitat d'escollir el seu propi futur.

A dalt, la Mercè i la Victòria Escudé, les "doritas", responsables avui dia de la gestió de la llibreria del carrer Teodora Lamadrid. A sota, a l'esquerra, Dorita Zapater i Mariano Escudé a la mateixa llibreria, cap als anys vuitanta. A la dreta, el taller de ràpid que en Mariano tenia al mateix carrer, abans d'obrir la llibreria. A baix, a l'esquerra, vista actual de les prestatgeries de la papereria i, a la dreta, la mateixa llibreria els anys setanta.

records de la Festa Major 2015

st. gervasi

FESTA MAJOR

Sant Gervasi

2015

del 11 al 21 de Juny

COMISSIÓ DE SANT GERVASI DE FESTES GERVASI

L MALQUERIDV
TABERNA & RESTAURANTE LAMALQUERIDA
 ESPECIAL MENU DIARIO Y CARTA
 PLATOS, TAPAS Y RACIONES
 CARNES Y PESCADOS
 VINOS, VERMUT, CERVEZAS
 RESERVAS - GRUPOS Y CELEBRACIONES
 C/Sant Elies, 11/19 - BCN -
 TLF-935139584-648.451.765-
 FACEBOOK-Lamalquerida.BCN
 Horario-08:00-17:00/cenas con reserva
 VINOS, TAPAS, VERMOUTHS & ENOTECA

FOTO PROFESIONAL
 Regalo . Book . Retrato
 FOTO DE SEGUIMIENTO
 Embarazo . Primeros pasos . Infancia
 FOTO PARA DOCUMENTACIÓN PATRIMONIO
 Inmuebles . Muebles . Arte . Joyas
FotoSarda www.fotosarda.com/SantGervasi
 934184305 . 656853193

records de la Festa Major 2015

Concert jove a la Bonanova

El divendres 12, la plaça de la Bonanova va acollir un concert on va destacar l'actuació del grup Rumb al Bar, una formació amb joves del barri. Ho va organitzar l'AEIG Joan Maragall - Santa Maria, i l'AEIG Santa Agnès

Diumenge 14: Castells

Les colles castelleres de Guissona, de Cornellà i la Jove de Barcelona van fer vibrar la plaça de la Bonanova.

Fotografies de Javier Sordà

Dimecres 17: Jazz i botifarra amb Lucky Guri i el Sextet Dixiland Band

Fotografies de Javier Sordà

records de la Festa Major 2015

Oper&Jazz amb Monik Bargalló

El dijous 18, al jardí del Pere Pruna es va viure un concert sorprenent i que no va deixar a ningú indiferent, en el qual la cantant Monik Bargalló i la seva banda van fusionar l'òpera amb la riquesa vocal del jazz.

Fotografia de Fosa Castells

Un dels moments més esperats de la Festa Major és el concert de Lucky Guri a la plaça de Frederic Soler. És el "jazz amb botifarra" doncs una estona abans Barnavasi organitza la tradicional botifarrada de Sant Gervasi. Aquest any s'ha celebrat la 18a edició. El Sextet Dixieland Band, formada per músics de prestigi com el trompetista Josep M. Farràs, el trombonista de vares Joan Masats o el baix i vocalista Artur Regada, van acompanyar un any més a Lucky Guri, pianista i veí del barri.

Dissabte 13: Mostra d'Entitats a Vil·la Florida

Una vintena d'entitat de Sant Gervasi - La Bonanova es van trobar i es van poder conèixer una mica més en la Mostra d'Entitats organitzada per l'AV de Sant Gervasi de Cassoles. Talleristes del centre cívic i alumnes de l'escola Thuya van animar la trobada.

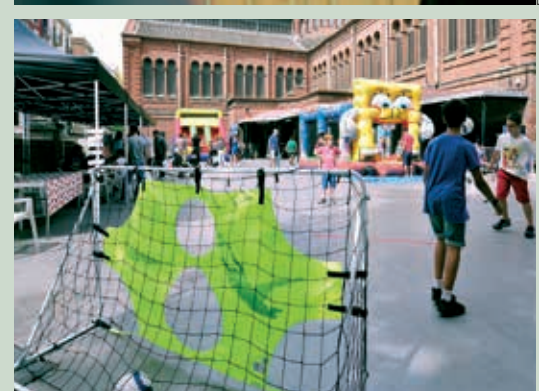

Fotografies de Javier Sordà

Dissabte 13 Festa infantil i tast al Mercat de Galvany

Fotografies de Javier Sordà

Dissabte 20: Sopar popular i ball

La plaça de la Bonanova va viure un espectacular fi de festa que van culminar amb el castell de focs que, com és tradició, "va incendiar la parròquia". Abans un sopar basat amb una magnífica fideuada, truita de patates i frankfurt, alhora que la Llar Country Bonanova feien una demostració de Line Dance. I, després, el ball amb l'orquestra Krater.

Divendres 19 Una nit de Circ: Sopar de Gala i Homenatges de Sant Gervasi

Els jardins de Vil·la Florida van ser l'escenari del Sopar de Gala, a càrrec del restaurador Lluís Juanet. Entre plat i plat, hi va haver actuacions de circ amb els clowns i malabaristes Ramiro i Dico, del grup Elegants. La vetllada va acabar amb la cerimònia d'homenatges a persones, comerços i entitats de l'any a Sant Gervasi. Enguany les distincions has estat per la Tintoreria Torres (la Isabel Torres va recollir el guardó), a Joan Josep Delmàs (de la ferreteria Delmàs del carrer Mandri) i a la Conxita Santidrian, persona molt vinculada a l'Associació de Veïns i a Vil·la Florida.

st. **g**er
va
SI

Comissió de Festes de Sant Gervasi

BARNAVASI, Associació de Comerciants de Sant Gervasi
ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SANT GERVASI

Un record d'infància

La Salle Bonanova, un col·legi molt integrat en el barri de Sant Gervasi

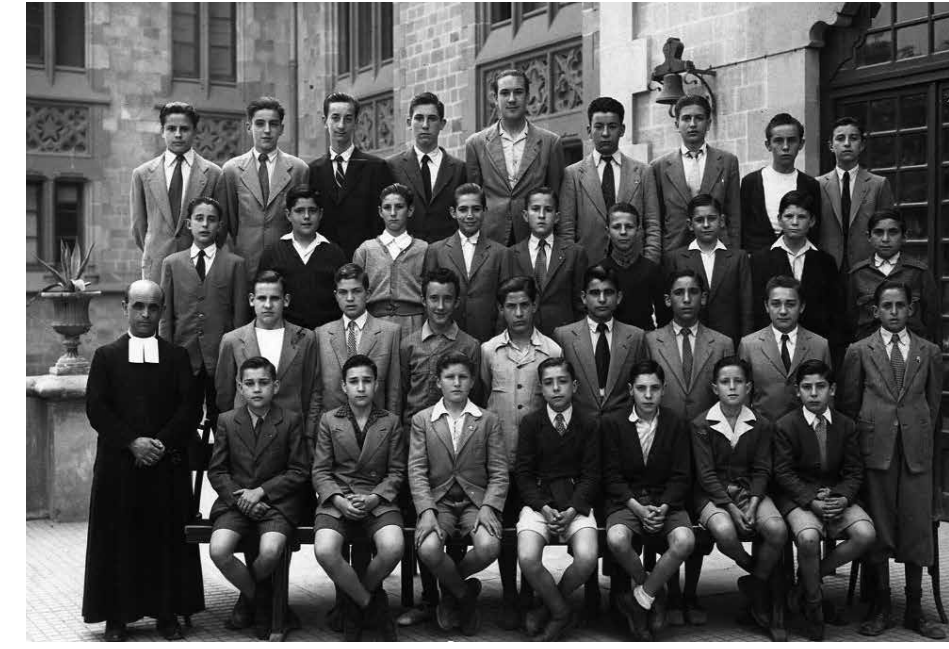
► Jesús Mestre Godes

En pocs anys de diferència es van construir a la falda de Collserola tres grans col·legis. Per ordre d'antiguitat, el primer que es va aixecar va ser el Col·legi de la Bonanova, (1889), després el dels Jesuïtes, (1892) i el darrer, el dels Escolapis, (1894). Sortosament, els tres continuen; és més, tots ells han incrementat i millorat les seves perspectives en el món de l'educació. Cal remarcar, però, que a Jesuïtes i Escolapis, si bé el creixement urbanístic ha arribat al seu gran perímetre original, s'ha fet majorment amb cases unifamiliars, conservant un cert aïllament, certa autonomia tranquil·litat en el seu entorn. En canvi, el Col·legi de la Bonanova, el dels Germans de la Salle, tot i conservar, també, el seu recinte original, no deixa d'estar dins una gran densitat d'habitatges i amb un gran tràfec, originat a la Plaça de la Bonanova, tocant a l'entrada dels jardins que condueixen al edifici noble del col·legi.

La Salle Bonanova és el que està més integrat en el barri de Sant Gervasi. I aquest escrit vol rememorar alguns aspectes de la vida que un pàrvul extern va portar al Col·legi de la Bonanova, de l'organització originalment francesa —fundada per Joan Batista de La Salle— i que havia estat prohibida i expulsada de França al darrer quart del segle XIX. Originalment, doncs, van ser germans francesos foragitats del seu país els qui s'instal·laren a la Bonanova, a Sant Gervasi.

La vida d'un pàrvul amb els germans de La Salle

Encara que el petit pàrvul, que era jo, hi va anar a una data no gaire allunyada de la construcció del Col·legi, l'octubre de 1933, la veritat és que només recordo haver tingut un germà francès, que precisament, era el professor de la Langue Française. Com que era un col·legi religiós, tots els educadors eren de l'ordre de Sant Joan Baptista de la Salle i anaven vestits amb hàbit negre, destacant-hi dos grans rectangles blancs, que descansaven damunt del pit. Per això la gent, popularment, els hi deien els del pitet... Quan vaig iniciar la meua vida d'estudiant jo tenia vuit anys i vaig passar de l'escola de pàrvuls de Sarrià al grandios edifici

Fotografia de final de curs, de principis dels anys cinquanta, amb els alumnes ben col·locats per l'ocasió, en un dels patis del Col·legi de la Bonanova. Fotografia cedida per Joan Vallès Asens

ci de la Bonanova. Va ser un dels xocs que vaig haver d'assimilar. Altres novetats foren de graduació superior: per exemple, un altre noi de Sant Gervasi i jo, érem, sobre un total de 25 alumnes, els únics estudiants externs de la classe; i la resta eren interns, és a dir vivien en el mateix col·legi. Alguns, els de Barcelona, sobretot, els venien a buscar el dissabte a la tarda i els tornaven el diumenge, també a la tarda. Aprofito per dir que nosaltres només teníem festa el dijous a la tarda; el 'dissabte anglès' encara era desconegut pels germans... Val a dir que sempre em vaig sentir integrat amb la totalitat de la classe, malgrat la meua tímidesa. Va anar molt bé l'espai que cada classe tenia per jugar, naturalment a futbol, i que ajudava molt a precipitar l'amistat. Durant els tres cursos que hi vaig anar van ser uns anys de bon record. Per això em sap greu que, el juny de l'any 1936 al acomiadar-nos —quasi tots amb la papereta de Aprobado en el examen de Ingreso— cap estudiant ja no va poder seguir el nou curs en el Bonanova: el juliol començava la Guerra Incivil, el col·legi ocupat, els germans que estaven de vacances, potser

van salvar la vida, però altres potser la perdren aquí... I jo ja no vaig anar-hi més. Tornant als meus tres anys al Bonanova, diré que si bé el Col·legi havia d'adaptar-se a la normativa educativa general espanyola, a les classes, s'hifeien moltes intrusions franceses que si bé no érem capaços de valorar-les, moltes han calat i ens han servit de més grans. Per exemple, els germans donaven importància a la llengua francesa i això va ser un ferm pilar per a més endavant. Junt amb la llengua, la cultura francesa, encara que també cal dir que el fet que l'ensenyessin en castellà —tot es feia en castellà— potser no li varem saber donar tot el valor que tenia en el seu moment, però que ara, beneïm. Personalment, hi va haver un altre important llegat, el religiós. A casa, cal dir-ho clar, no eren gent d'església... Tot i això, curiosament, van triar un col·legi religiós per a la meua educació. L'ensenyament al Bonanova comportava una part d'adoctrinament cristià, però sense barrejar-lo mai en els estudis. Hi havia invitacions personals: "Voldries, un dia a la setmana, perdre la meitat de l'esbarjo, o tot, per anar a resar, tot sol, a la capella?" I jo vaig ser

un dels que l'aprofitaven... jo, que mai a la meua vida havia resat ni un parenoastre abans d'anar a dormir. El dijous a la tarda era festa, ja ho he dit. Però no volia pas dir que no anéssim —els externs— al Bonanova. Si feia bo, anàvem a visitar tota la classe llocs propers: a Sant Josep de la Muntanya o altres llocs més o menys religiosos, i sempre hi anàvem a peu i en fila. Altres vegades pujàvem al Tibidabo —grande successo— o a l'hivern o quan plovia, anàvem a les golfes del col·legi, on hi havia el teatre. I ens passaven algunes pel·lícules de riure o es feien algunes representacions dramàtiques pels alumnes més grans.

Temps de lleure al col·legi

Quan ja feia bon temps, alguns dijous anàvem a jugar a futbol, en un camp de debò. Sortíem en fila del col·legi, travessàvem el passeig de la Bonanova i baixàvem cap el que avui és el carrer Bigai i ja trobàvem un camp obert, part del qual el Futbol Club Sant Gervasi l'havia condicionat com a camp de futbol, amb porteries i tot. Hi havia molt poca professionalitat; més o menys, tots corríem darrere la pilota, sense respectar gaire si érem defenses o davanters... sota un sol dominador de l'espai i que ens feia sura la cansalada... Probablement ja estava acordat amb els germans, però sempre hi havia un bon senyor que en unes galledes amb gel tenia unes quantes begudes a refrescar i quan el germà tocava el xiulet que acabava el partit, tots estàvem assedegats i ens llançàvem, pagant, sobre les gasoses, les Orange Crush i altres marques que no recordo. Si, però, que recordo molt bé la marca de refrescs que ningú volia: la Coca-Cola! A l'arribar al final de la nostra vida, la ment tria, inevitablement, els records que hi han tingut. Els vells vivim el present però no deixem de mirar enrere i escollir, tot recordant, els temps i els fets que han estat decisius, per una o altra qüestió, i sobretot els que atenyeren a la nostra formació. És un goig recordar els tres anys que vaig passar amb la gent del pitet.

Jesús Mestre i Godes és escriptor

Visites i vacunacions
Medicina interna
Cirurgia
Neurologia
Laboratori
Etologia i comportament
Diagnòstic per imatge
Urgències i hospitalització
Visites i pïns a domicili
Perruqueria i botiga
i molt més!

TRAPELLES

-20% la 1ª visita!
-5€ la 1ª perruqueria!

C/ST. EUSEBI N°48-50 LOCAL 2 08006 BARCELONA TELF: 935116828 URG: 680737916
E-MAIL: centreveterinaritrapelles@gmail.com

PERROCLICK.COM

Servei de veterinari i de perruqueria
Treballem amb les millors marques

Ronda General Mitre, 110
08021 Barcelona
93 667 23 14

www.perroclick.com
perroclick.com
info@perroclick.com

La fisioteràpia a la malaltia d'Alzheimer

En fases avançades de la malaltia, són evidents les rigideses articulars i musculars, i la pèrdua de l'equilibri

Laura Gálvez

A l'Alzheimer com a altres malalties neurodegeneratives, es va produint un deteriorament de les neurones. Aquest deteriorament acaba afectant les funcions cognitives, físiques i conductuals de la persona.

Només en fases més avançades de la malaltia, són evidents les rigideses articulars i musculars, la pèrdua de l'equilibri i posteriorment la marxa. Tot i així degut a altres malalties que pot tenir la persona poden sorgir complicacions que comportin una falta de salut al sistema musculoesquelètic com fractures, lumbàlgies, cervicals, ciàtiques...

feines de la llar amb supervisió, com fem des del Centre de Dia, tallers de psicomotricitat o gimnàstica. Aquest taller són una manera lúdica d'exercitar analíticament la musculatura més atrofiada i relaxar la que pot estar més tensa, a més a més, es consoliden les relacions interpersonals amb els components del grup i indirectament es treballa la memòria amb la seqüència dels exercicis plantejats.

Com hem dit abans és essencial preservar l'autonomia de la persona i per tant la seva capacitat de fer les activitats de la vida diària com poden ser la higiene personal, menjar sola i caminar. Si aquestes capacitats es perden serà necessària l'ajuda d'un altre i la persona doncs, passarà a ser dependent. Un cop arribem a la dependència total, es consideren per perduts en gran majoria els patrons motors i l'esquema corporal de la persona fet que l'impossibilita a tornar a fer les seves activitats bàsiques.

Laura Gálvez és fisioterapeuta Fundació Uszheimer Unitat socioeducativa d'alzheimer Passatge Forasté 11-13 08022 Barcelona Tel.: 93 418 65 65 info@fundacioustzheimer.org http://fundacioustzheimer.org http://www.premisoletura.com

Festa Major al Putxet

Imatges de la Festa Major del Putxet: de dalt a baix, concert de guitarra clàssica a la plaça M. Manent, el diumenge 7, i botifarrada i ball al parc del Putxet, el dissabte 13 de juny

Fotografies de Javier Sanja

PREINSCRIPCIÓ CURS 2015-2016
MATRÍCULA GRATUÏTA!! NOMÉS FINS AL 31 DE JULIOL DE 2015
Curs "Pas a Pas amb el teu fill" (0-3 anys)
Curs "El Jardí de les Emocions" (3-6 anys)
Mindfulness per a nens/nenes (5-10 anys)
Per a pares i mares que desitgen conèixer i comprendre com funciona el món infantil i acompanyar amb empatia i intel·ligència emocional els seus fills.

creixambtraça Com pots entendre millor els teus fills?

Pensar que els infants, un cop caminen i ja comencen a entendre tot allò que els diem, els podem tractar com adults en petit, amb les mateixes exigències i esperant d'ells respostes immediates a les nostres demandes i tal com ho esperem d'un adult, comporta un patiment innecessari tant per als grans com per als petits.

fer, quan pega els altres i el castiguem al "racó de pensar" perquè reflexioni sol quan el que necessita és que algú l'acompanyi i l'ensenyi a veure l'altre i les conseqüències de la seva acció; quan ens costa posar límits perquè ens sentim culpables o tenim por al rebuig per part del nostre fill o quan no li expressem de forma clara quines són les nostres pròpies necessitats...

Homenatge a Pau Casals

El mestre del xel·lo Com si ploessin d'alegria els arbres gronxaven les gotes de pluja. El mag del parc, de puntetes, sense dir res escoltava. La música s'alçava i esferèia el cor. "Mestre, si ens veus, som aquí per tu" Pentagrama d'alegria, oda, nota, simfonia. La lluna canta amb clau de sol 'nanes' dolces al bressol. El xel·lo que per tu tan dolçament sospira, fusta que entre les mans és alegria. Dins l'ànima amagues la terra del Vendrell que portes amb l'orgull, marcada amb foc a flor de pell Ciutadà de l'univers, no hi ha fugida per a tu no hi mort, la vida és sempre harmonia. La llum de la tardor de juny trenca la foscor. La columna de les ànimes, els castellers, s'enfilen. Els peus a la teva terra, sang i espina, alçat la mà fins al cel entre els teus ocells, et criden. Mestre que heu vençut el temps, amb melangia, música es la vostra veu feta de vida. Cordes de gola de fusta que a tu ens lliguen, amb notes que són els somnis desperts de la fantasia. Els arbres queden amagats en el silenci, Un grup de gent porta unes fiores. Ja no plou, més enllà el Mestre roman assegut, l'eternitat l'envolta, la vida l'acull. Les notes del xel·lo pengen dels núvols mentre que els ocells canten els arpegis de la nit i una melodia suau ens torna a la realitat. Mercès Mestre. Roser Díaz Martí Turó Parc, 16 de juny del 2015

Jesús Mestre Campi

La tarda era insegura, amb nuvolades jugant amb el sol i alguna ventada nerviosa i amenaçant. Finalment, una estona abans de l'inici de la Diada Pau Casals - Ciutat de Barcelona, la pluja va començar a caure. Era la tarda del 16 de juny i molta gent ja havia ocupat bona part de les cadires que s'havien posat a la part alta del Turó Parc, on també hi havia un gran escenari que havia d'encabir els 39 violoncel·listes que s'havien convocat per homenajar el mestre. Pels entorns, sota els arbres, també estava ple de músics, molts d'ells carregant un violoncel que finalment no van poder tocar.

Puerto Rico va fer una exaltada i al mateix temps molt ben documentada semblança de Pau Casals, el seu marit, i la seva vinculació amb la ciutat... sobretot el 16 de juny de 1934 quan la ciutat va declarar Casals fill adoptiu. Per aquest motiu es vol que cada any, per aquesta data, es faci un acte d'homenatge al mestre, i al Turó Parc. El parlament de Marta Casals va animar a la gent allà reunida: havia valgut la pena anar-hi. I tot seguit va sortir Martí Carnicer i Vidal, alcalde del Vendrell, ciutat on va néixer Pau Casals i seu de la Fundació. I tot seguit, tot i que no estava previst en el programa, va parlar Ada Colau, en la seva intervenció pública com a nova alcaldessa de Barcelona. Colau va sentir-se molt còmode parlant d'un

A dalt i a l'esquerra, la intervenció plena d'energia de Marta Casals. A l'esquerra, de dalt a baix, l'alcaldesa Ada Colau, l'alcalde Martí Carnicer i la gent sota els paraigües.

activista com a Pau Casals, fundador de l'Orquestra Obrera de Concerts que, més endavant, va acabar sent l'Orquestra Ciutat de Barcelona. I es va comprometre a treballar perquè es mantingui la Diada. Tot seguit, els Nens del Vendrell van aixecar una torre castellera, i un quartet de violoncel·lens van interpretar El Cant dels Ocells, una música íntimament vinculada al mestre. L'acte va acabar amb l'ofrena floral al monument de Pau Casals, a l'avinguda de Pau Casals.

Fotografies de Javier Sanja

ORTOPEDIA VENTURA
AJUDES TÈCNIQUES (compra i lloguer) ORTOPÈDIA ESPORTIVA MITGES DE COMPRESSIÓ DESCANS | PODOLOGIA | CALÇAT TAPS DE BANY A MIDA
Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 20:30 h, dissabtes de 9 a 13:30 h
Marc Aureli, 42-44 | 08006 BARCELONA | Tel./Fax 93 201 64 96 ortopediaventura@gmail.com

nod(re) diàleg i desenvolupament organitzacional www.nodre.com
nodre@nodre.com 677 17 63 93
formació a mida • estudis qualitius • consultoria d'equips • disseny de material didàctic • cursos per educar l'escolta i la mirada • dinamització de processos participatius •

La Bonanova prodigiosa

(La ciudad de los prodigios. Eduardo Mendoza, 1986)

► Marina Barraso

El viajero que acude por primera vez a Barcelona advierte pronto dónde acaba la ciudad antigua y empieza la nueva. De ser sinuosas las calles se vuelven rectas y más anchas; las aceras, más holgadas; unos plátanos tallados las sombrean gratamente; las edificaciones son de más porte; no falta quien se aturde, creyendo haber sido transportado a otra ciudad mágicamente. A sabiendas de ello o no, los propios barceloneses cultivan este equívoco: al pasar de un sector al otro parecen cambiar de físico, de actitud y de indumentaria.¹

Així presenta, Eduardo Mendoza, la Barcelona de finals del segle XIX a La ciudad de los prodigios, la quasi indiscutible gran novel·la de Barcelona, la culminació de la seva narrativa i un dels títols més destacats de la literatura espanyola. Des del barri de la Ribera, passant per l'Eixample incipient, Gràcia, Pedralbes, Sarrià o Vallvidrera, l'escriptor relata, en una barreja exquisita de ficció i rigor històric que acaba resultant indestruïble, el creixement de Barcelona, el desenvolupament industrial i els canvis polítics i socials que hi van tenir lloc durant el segle XIX i XX.

En esa época el veraneo era muy distinto de como hoy lo concebimos. Sólo las familias privilegiadas, a imitación de la familia real, trasladaban su residencia a un paraje elevado, de clima más seco, al empezar los calores; procuraban no alejarse mucho de Barcelona: veraneaban en Sarrià, en Pedralbes, en la Bonanova (...). El resto de los ciudadanos combatía el calor con abanicos y botijos de agua fresca.¹

La ciudad de los prodigios ens mostra una ciutat pintoresca, tumultuosa, a vegades agressiva i d'altres tremendament atractiva, en una novel·la brillant, caricaturesca i divertida, on hi tenen cabuda des dels estrats més desvalguts de la societat fins el mateix Rasputin o l'emperatriu Sissi.

Onofre Bouvila, el peculiar protagonista de la novel·la, un home fascinant i destestable a la vegada, "no había nacido, como algunos dijeron luego, en la Cataluña próspera, clara, jovial y algo cursi que baña el mar, sino en la Cataluña agreste, sombría y brutal que se extiende al sudoeste de la cordillera pirenaica". Tot i els seus orígens humils, aconsegueix, de manera perseverant i sobretot, turbulenta, canviar el rumb de la seva vida i potser, en certa mesura, el destí de Barcelona, per esdevenir l'home més poderós del país.

Com en tantes novel·les de finals del segle XX, a la part alta de Barcelona s'hi estableix el feu de les classes benestants

de la ciutat, l'oasi en el qual s'emmirallen els somnis i les pretensions de la prosperitat material i d'alguns privilegiats. De fet, l'ambició d'Onofre Bouvila el portarà ineludiblement a adquirir una mansió a la Bonanova que es convertirà en una autèntica obsessió per a ell.

En su búsqueda tenaz había visto centenares de casas, pero nada le había preparado para lo que encontró allí. Esta mansión, situada en la parte alta de la Bonanova, había pertenecido a una familia cuyo nombre parecía ser a veces Rosell y a veces Roselli. La casa había sido edificada a finales del siglo XVIII (...). El jardín, romántico en su concepción y algo dispartado en su realización, media aproximadamente 11 hectáreas. En el costado sur había un lago artificial alimentado por un acueducto de estilo romano; a su vez, el lago desaguaba por un canal por el que era posible navegar en unos esquifes o barcas de fondo plano, a la sombra de los sauces, cerezos y limoneros que crecían en ambas orillas.¹

Eduardo Mendoza ens regala amb La ciudad de los prodigios un relat extraordinari i intel·ligent de la Barcelona d'entre les dues Exposicions Universals (1888 i 1929), les quals van afavorir el creixement de la ciutat i l'annexió i naixement dels barris i districtes que avui constitueixen, per exemple i sense anar més lluny, el prodigiós barri de Sant Gervasi.

¹ La ciudad de los prodigios. Eduardo Mendoza, 1986. Editorial Seix Barral

Exposició Universal de Barcelona. Arxiu Fotogràfic de Barcelona, autor desconegut

L'HOMME DE MONTEROLS

Porco Rosso

► Jordi Quer

Vaig obrir els ulls. No sabia on era en un primer moment. El cap em feia mal. Vaig mirar el rellotge. Merda, m'havia adormit. Vaig anar cap a la porta. Vaig obrir-la. Vaig trobar-me al carrer ben aviat. Vaig caminar. Vaig mirar l'adreça on havia d'anar al mòbil. Vaig agafar el carrer Sant Màrius. Vaig vorejar el Mercat de Sant Gervasi. Les persianes estaven baixades. El silenci regnava en tot l'edifici. Vaig pujar Balmes. Hi havia una filera de taxis amb la llum verda al capó. Vaig arribar al carrer Bertran. L'ascensió va fer-se més pronunciada. Quan vaig ser al número en qüestió, la meva sorpresa va ser majúscula. Una excavadora estava damunt un munt de runa. Una paret que estava dreta encara deixava una pintura descolorida al descobert. La casa del costat estava mig derruïda també. L'una i l'altra tenien unes característiques similars. Devien construir-se al mateix moment. Uns motius vegetals ornamentaven les seves façanes. Disposaven d'un jardí aprofitant el vessant de la muntanya. "És una vergonya!", va dir una dona que va passar pel meu costat. Vaig seguir-la per preguntar-li què volia dir amb allò. Movia les cames ràpidament.

Pietat Fornesa, la pintora amagada

► El jardí

Enguany se celebra el centenari del naixement de Pietat Fornesa Alvià, nascuda a Lleida el 8 de desembre de 1915 però que va viure gran part de la seva vida a Sant Gervasi, on va morir el 1967. L'obra de Fornesa ha motivat una exposició que s'ha pogut veure al llarg del mes de juny a la Biblioteca de Catalunya.

La mostra permetia seguir la trajectòria vital de la pintora, des dels seus estudis a l'Escola de Llotja de Barcelona, tallats per la Guerra Civil, fins a la seva graduació a l'Escola de Superior de Pintura de València, el 1939. Abans, el 1937, es va casar amb el compositor i enginyer Joaquim Homs i vas establir residència a Sant Gervasi, en una torre amb jardí que feia cantonada entre el Carrer Major i el carrer de Sant Màrius. El 1948 agafa les febres de Malta i dedica la llarga convalescència a aprofundir en l'estudi dels grans mestres de la pintura, dels quals fa moltes recreacions. Pinta interiors i paisatges del seu barri, Sant Gervasi, i dels seus llocs d'estiueig: Cambrils dels Pirineus, Sant Llorenç de Morunys, Alp, la Molina, Lloret de Mar, Tamarit, Blanes, etc. Dibuixa i pinta principalment sobre paper amb oli lleugerament diluït.

Un text mecanoscrit d'Anton Sala-Cornadó, poeta i promotor cultural, que es mostrava a l'exposició, ens descobreix el caràcter de Fornesa: "Algú ha dit que les coses ocultes o amagades no les coneix ningú. I, tanmateix, podríem assegurar, paradoxalment, que són les més conegudes per la seva eficàcia i abast. El que passa és que cal visitar l'interior de la terra, treballar i descobrir la pedra d'art i, paral·lelament en aquest procés alquímic, anar del nas cap enfora i néixer al món manifestat en el qual ens movem. I, així, ho ha fet la nos-

tra pintora amagada. Anava al mercat de la subhasta del peix a Blanes, el comprava, feia l'apunt a l'oli i després de cuinar-lo se'l menjava en família. Havia utilitzat íntegrament el peix. L'obra l'art ja era feta i se n'oblidava. Aquesta actitud és perfecta. Són uns altres mecanismes, comercials, de vanitat, de competició, totalment extraartístics, els que comencen a funcionar després. L'artista pur els hauria de rebutjar i això va fer la nostra pintora, morta a cinquanta-un anys, que, normalment, ni signava les seves obres. Per la qual cosa, a través de la seva pintura, avui, encara ens ajuda a viure. A través de la seva pintura i de la música de Joaquim Homs que amb el seu intimisme i contemplació, recull i completa el missatge de la seva muller, amb originalitat i esperit de contant descoberta. Dues vides paral·leles, com el rei i els seus ministres, al servei generós de l'art més exigent i nu de tota mena d'oripells" (23 - XI - 1986).

La seva obra ha estat divulgada després del seu traspàs, principalment gràcies al seu marit i la seva filla, que n'han promogut estudis i exposicions. Aquesta mostra ha estat possible per la tasca de Roser Pintó Fàbregas, d'Unitat Gràfica de la Biblioteca, amb la col·laboració de Pietat Homs Fornesa.

LA IL·LUSTRACIÓ: LA VIA AUGUSTA

Il·lustració de Patricia Trujillo - Atelier de Sant Gervasi

SHOPPING
splau
*****

-10%/-20%/-30%/-40%/-50%

Made in Spain

CUPLÉ
Codi promoció: VIPMANRESA

Descomptes Addicionals

Reserva el teu dia!
7 i 8 / 14 i 15 / 21 i 22 / 28 i 29 de Juliol

Sorteig Kec Regal per un valor de

250€

Cita prèvia: 93 471 90 52

pels petits de casa

Dita

A l'estiu, tota cuca viu.

A l'estiu, si vas al camp, amb una bona lupa podràs observar insectes i bestioles; sempre que no surtin volant o corrent!

També pots observar plantes, flors o llavors.

I amb uns binocles pots observar ocells i altres animals!

LA SENYORA HAC I LES SEVES AMIGUES

UN BON DIA ES VAN TROBAR LA SENYORA HAC, LA SENYORA O, LA SENYORA ELA I LA SENYORA A.

- HHHHH! — VA DIR LA SENYORA HAC.
- OOOOH! — VA DIR LA SENYORA O.
- LLLLALALÀ! — VA DIR LA SENYORA ELA.
- AAAAH! — VA DIR LA SENYORA A.

VAN PENSAR QUE PER SEPARAT NO DEIEN GRAN COSA I VAN PROVAR DE FER UNA PARAULA TOTES JUNTES.

AIXÍ ÉS COM VA NÉIXER LA PARAULA HOLA.

A PARTIR DE LLAVORS, CADA VEGADA QUE ES TROBEN REPETEIXEN AQUESTA PARAULA QUATRE VEGADES.

ESTAN MOLT SATISFETES, VAN TROBAR UNA BONA MANERA DE SALUDAR-SE.

Observa. Què li passa a aquesta garlanda?

Aquestes vacances escriu cartes o postals als teus amics i amigues, o als teus avis i familiars. Explica'ls on has anat i quines coses fas, o simplement posa-hi la paraula HOLA.

Si en reps tu, de cartes i postals, busca en un plànol o mapa des d'on te les envien. Potser en reps alguna des de l'altra punta món!

Situa els cinc continents: Amèrica, Europa, Àfrica, Àsia i Oceania.

Saps quantes comarques té Catalunya?

passatemps

SUDOKU

	2		8	4	6		
9	1		7		5		
	4	1				7	
6	9		3	7			
3	8	2	5			4	
5	2		6		1		
	7		1		3		2
		7		3	4		9
	5	6	4		7		8

Solució sudoku:

8	1	7	4	9	6	5	2
9	5	3	2	7	8	1	4
2	6	4	8	1	3	5	7
7	8	1	5	3	6	2	4
3	7	8	2	9	6	8	1
4	6	5	1	9	4	7	2
5	4	1	9	6	2	7	3
6	1	3	7	8	2	5	4
2	3	5	8	4	6	9	1

SOPA DE LLETRES

En aquesta sopa de lletres hi ha 24 noms de carrers del barri de Monterols: 11 en horitzontal, 6 en vertical i 7 en diagonal. A veure si els trobeu tots!

R	W	B	O	N	I	S	S	A	C	E	T	N	O	M
D	E	T	A	F	U	R	R	A	A	L	I	V	B	F
R	E	N	A	T	N	U	M	E	O	L	Q	I	R	Z
S	L	O	R	E	T	N	O	M	E	D	O	R	U	T
O	N	R	A	E	C	L	O	R	S	U	O	B	S	M
L	R	A	D	C	B	D	U	A	R	C	E	H	I	D
L	E	S	N	Y	O	A	L	O	I	R	L	P	A	E
E	V	E	X	L	C	L	T	V	L	E	I	G	H	S
T	A	T	E	R	E	A	C	I	N	R	E	P	O	C
S	T	L	A	V	L	R	N	J	S	K	S	I	F	A
A	L	M	A	P	B	E	S	E	M	L	A	B	Q	R
C	P	R	A	T	S	D	E	M	O	L	L	O	X	T
N	J	V	G	N	L	T	S	A	N	E	T	A	M	E
A	N	I	V	O	G	E	Z	R	E	H	P	O	V	S
C	S	A	N	T	A	L	O	N	A	X	I	E	R	F

Solució:

- Vico - D
- Vila Arruñat - H
- Turó de Monterols - H
- Tavern - V
- Santalió - H
- Sant Elies - V
- Favella - D
- Faset - V
- Prats de Molis - H
- Plató - D
- Muntaner - H
- Montecassino - H
- Modell - D
- Marc Aureli - D
- Herzegovina - H
- Freixa - H
- Ferran Valls i Taberner - D
- Descartes - V
- Copènic - H
- Can Castella - V
- Brusi - V
- Berlín - D
- Balmes - H
- Atenes - H

CENTRE DENTAL ENRIC PINTADO

www.enricpintado.com | Tel. 932 000 808

LA SEGURETAT QUE OFEREIX UN BON IMPLANT DENTAL

contraportada

Lucky Guri, el jazz amb botifarra

‘Els anys setanta, els joves pensaven, imaginàvem i ho fèiem’

► Jesús Mestre Campi

En Joaquim Guri neix a Calella l'any 1950, però amb 7 anys la família es trasllada a Barcelona, al barri de la Sagrada Família. Va a l'escola dels Maristes, al col·legi de la Immaculada del passeig de Sant Joan, i des dels 8 anys al Conservatori Municipal de Música. L'any 1967 forma el conjunt New Jazz Trio, i comença a col·laborar en programes de ràdio. El 1972 comença a actuar a la Cova del Drac de Barcelona i el 1974 actua al Palau de la Música de Barcelona i en el Festival de Jazz de Sant Sebastià. El 1975 va crear el grup Barcelona Traction i el 1976 forma part de Música Urbana. A partir de l'any 1976 actua en formacions a les quals dona nom: Lucky Guri Trio i Lucky Guri Quintet amb les quals ha intervingut en tots els festivals de jazz de l'estat: Barcelona, Madrid, Sant Sebastià, Vitòria, Palma de Mallorca, Terrassa, etc. i internacionals com els de Copenhaguen i París. També ha gravat nombrosos discs. Se sent un veí de Sant Gervasi on viu des de fa més de 30 anys, i li agrada molt participar en el concert del jazz amb botifarra de la Festa Major.

Que recordes de la infància a Barcelona?

Vaig anar als Maristes i d'allà, al sortir de l'escola, anava al Conservatori que estava a prop, al carrer Bruc amb València. Recordo les sessions de fi de curs, amb totes les famílies i el gran patiment que passava. No recordo haver passat tant patiment després, de professional, tocant en cap altre concert. Hi vaig estudiar fins als 15 anys piano i solfeig. Als 15 anys era "el rei del mambo". A la meua època només existia la música clàssica, no es podia estudiar jazz. Jo tenia molta oïda i a partir d'escoltar els músics que m'interessaven n'anava aprenent.

Com completes la teua formació?

A la Cova del Drac, al carrer Tuset, venien molts músics de jazz americans i també hi havia en Tete Montoliu, a qui considero el meu mestre. Anava a molts concerts del Tete i allà n'aprenia molt, i després a la Cova del Drac de vegades el substituïa. Tot i ser el meu mestre, en Tete i jo tenim maneres molt diferents de tocar el piano. En Tete feia jazz, i punt. Mentre que jo estava molt obert a la música que es feia arreu. L'any 1965, quan van venir els Beatles a Barcelona i van tocar a la Monumental, jo volia anar-hi però no em

Fotografies de Javier Sarcá

van deixar entrar al concert perquè no tenia l'edat. I em vaig quedar a fora, on també se sentia, juntament amb els grisos muntats a cavall i rodejats d'orins i femtes dels cavalls. Poc després, vaig fundar el New Jazz Trio, amb en Jordi Clua al baix.

El 1972 vaig fer un disc sobre els Beatles només instrumental amb un saxofonista alemany que vivia a Sidney, a Austràlia, en Peter Roar. També hi havia en Carles Benavent, en Max Sunyer i en Salvador Font. El disc es deia *We Are Digging The Beatles*, i va ser la primera vegada que es feia un disc només amb la música d'aquest grup. Però aquella època, amb en Franco, les coses anaven com anaven i el disc es va deixar de comercialitzar de seguida (el 2011 Picap en va reeditar i es pot trobar a Spotify).

Vius l'ambient musical de l'època que es coneix com a "música laietana"?

Amb New Jazz Trio el 1974 vam actuar al Palau de la Música, en un dels festivals de jazz de Barcelona. Vaig tocar amb el piano elèctric, cosa que va ser una revolució. Era una època on els joves pensaven, imaginàvem i ho fèiem. Així va sortir la Barcelona Traction que vam fundar amb en Clua i en Francis Rabassa, gravar un disc i actuar al Canet Rock de 1975. Vivia la música que anava passant: acompanyava gent impressionant. Hi ha una aproximació entre el jazz, el pop i el rock, a partir de compartir el compàs... A mi m'agradava molt en Chick Corea i l'anava a veure allà on podia.

Aleshores hi ha un fet molt important: l'abans i el després de Franco. Nosaltres no sabíem res del que es feia a França i altres llocs on els joves es van revoltar. Aquí no hi havia res. Però després ho vam anar entenent. I l'any 1976 vam convergir una colla de músics a Música Urbana on vam coincidir amb en Joan Albert Amargós, en Benavent, en Font, en Luigi Cabaneach, en Jordi Bonell...

Vam gaudir molt. L'Amargós, tenia una casa al carrer de Sant Gervasi de Cassoles amb una sala on ens reuníem per assajar, preparar els concerts i els discos. Era un gran músic, molt diferent de com sóc jo que ho baso més en l'oïda, en canvi l'Amargós és més científic, es mira molt tots els detalls. Música Urbana va ser el conjunt de referència de la música laietana.

També vas participar en el moviment de la Nova Cançó?

També acompanyava Guillermina Motta. Era una època que la gent fina de Barcelona també era d'esquerres i hi havia un bon ambient. Amb la Guillermina ens van divertir molt fent concerts. També vaig viure l'època de la Nova Cançó; coneixia l'Espinàs i molta gent de la Nova Cançó; també vaig acompanyar Maria del Mar Bonet.

Has estat a la ràdio i a la televisió?

Anava a Ràdio Barcelona, al carrer Casp, i acompanyava al piano a Mario Beut. Hi anava cada dia, a les 2 h, i només tenia 15

anys! Vaig fer molta ràdio. I més tard també televisió. Una vegada, en un club d'aquests fins, on els homes havien d'anar amb vestit i corbata, va venir un representant que em va proposar de treballar a la televisió. Venia de part de Josep M. Puyal i em van proposar de fer els "Tres pics i repicó", un programa de caràcter familiar. El Puyal era el director i el presentador era l'Antoni Bassas. A partir d'aquest programa vaig fer molta televisió, amb Maria de la Pau Huguet i al final també amb Andreu Buenafuente. A mi m'anava molt bé, ja que així sortien bolos.

Com recordes la Cova del Drac?

He tingut un paper molt protagonista des de la seva creació fins al tancament. Gairebé hi anava cada nit. Jo sóc un maniàtic del piano, sobretot del piano elèctric ja que sóc dels pioners en introduir-lo en concerts. A la Cova he coincidit amb grans músics de jazz, com ara Joe Newman, Bill Coleman, Jonhy Griffin, Beny Waters, Harold Singer, Guy La Fite, Pony Poindexter, Toni Scott, Hal Grey, Gene Connors, Donna Higtower, Carrie Smith, etc. Amb alguns d'ells hi havia molt feeling. També vaig treballar amb la Locomotora Negra. També he seguit el jazz de Terrassa... amb el túnel de Vallvidrera va ser molt més fàcil d'anar-hi. Sóc molt amic del trompetista Josep Maria Farràs i de Valentí Grau, i amb ells també havíem anat a molts festivals, a Vitòria, a Sant Sebastià, etc.

Has viscut molt temps a Sant Gervasi. Quin record en tens?

Vaig anar a viure a Sant Gervasi quan tenia 30 anys. Primer al carrer Mandri cantonada amb Bisbe Sivilla, on vaig viure 14 anys, i després, a finals dels anys 90, al carrer Vallirana. He viscut molt bé al barri, la gent és fina i això m'agrada. Entorn del carrer Vallirana hi ha molta sensació de barri.

Fa 18 anys que faig el concert de jazz de la Festa Major...

El jazz amb botifarra: és un gran invent, un invent cívic: la gent fa cua per agafar una botifarra i després s'asseu a la plaça tot escoltant jazz. I això em permet, cada any, retrobar-me amb els amics del Sextet Dixieland Band: en Farràs, en Masats, en Regada... Són molts anys i tinc molta estima a la gent de Sant Gervasi.

Visita'ns a [facebook](#)

PIAGGIO
LIBERTY 125 ie

59€/mes

Finançament 0% d'interès a 36 mesos sense entrada.
Comissió apertura 275€. Oferta vàlida fins al 30 de setembre de 2015

Serveis taller

- Manteniments • Preparar la ITV
- Reparacions generals
- Recanvis

30€

DESCOMTE PER QUALSEVOL REPARACIÓ A TALLER*

WWW.MOTOSPazio.ES

CALVET, 49 - BARCELONA

T. 931 931 022

info@motospazio.es

(**)Oferta vàlida fins al 31 d'agost del 2015

movento
en moviment des de 1923